

No. 46.

WEEKBLAD VOOR DE
TROEPEN OP SUMATRADE
KLEENWANG

Uitgave:

Dienst voor Leger-
contacten MedanRedactie
AdministratieTroepencommando
Serdangweg
Telefoon: Mili 24.

NADER OVERLEG

Nadat reeds de volksvertegenwoordiging van verscheidene Negera's in Indonesië, hun goedkeuring hebben gehecht aan de resultaten van de Ronde Tafel Conferentie, heeft ook de Tweede Kamer der Staten-Generaal in Nederland Donderdagavond j.l. met 71 stemmen voor en 29 tegen, zich hiermede verenigd. Zoals te doen gebruikelijk wordt het wetsontwerp thans doorgezonden naar de Eerste Kamer, die vermoedelijk omstreeks 20 December a.s. voor de behandeling in vergadering bijeen zal komen. Ook de volksvertegenwoordiging van de Republiek Indonesië, het z.g. K.N.I.P. moet nog haar goedkeuring hechten aan de resultaten der R.T.C., Vrij algemeen wordt verwacht dat het K.N.I.P. deze goedkeuring dezer dagen zal verlenen. Over enkele dagen zal dus vermoedelijk bekend worden of alle betrokken partijen bereid zijn de resultaten van de R.T.C. te aanvaarden, waarna de soevereiniteit over geheel Indonesië, met uitzondering van Nieuw Guinea, door Nederland aan de te vormen regering van de Republiek Indonesië Serikat zal worden overgedragen.

Vanaf het ogenblik waarop de soevereiniteit wordt overgedragen, worden dus alle Nederlanders in Indonesië vreemdelingen, in dien zin als Nederlanders vreemdelingen zijn in België of in Zuid-Afrika. Van een militair optreden van de nog in Indonesië aanwezige troepen, anders dan op verzoek van de R.I.S. of in gevallen van zelfverdediging, zal geen sprake meer kunnen zijn. In feite zullen de Nederlandse troepen gedurende de tijd dat zij op afscheep naar Nederland wachten, gasten zijn in dit land. Voor velen is dit alles een moeilijk probleem om te verwerken. Het komt inderdaad niet vaak voor dat men van gastheer bij wijze van spreken, zo maar ineens gast wordt. Maar dat neemt niet weg dat er met alle kracht naar gestreefd dient te worden om de verplichtingen welke deze nieuwe situatie ons militairen oplegt, op dezelfde correcte en waardige wijze na te komen als de uitvoering van onze militaire taak in het verleden. Nu, meer nog dan vroeger, is zelfbeheersing gewenst en geboden.

De militaire problemen, voornamelijk die van personele aard, welke een gevolg zijn van de op handen zijnde soevereiniteitsoverdracht, zijn zeer talrijk, speciaal wat het K.N.I.L. aangaat. In dit verband kan gemeld worden dat de staatssecretaris van oorlog, mr. W. H. Fockema Andreae op drie December j.l. in Indonesië arriveerde om zich al daar op de hoogte te stellen van de militaire situatie en om besprekingen te voeren in verband met de terugtrekking en verschepping van de Koninklijke Landmacht uit Indonesië.

Hij is voorts van plan van gedachten te wisselen met de Nederlandse militaire autoriteiten, die belast zijn met de uitvoering van de RTC-regelingen, waarbij in het bijzonder het terugtrekken en repatriëren van de Nederlandse troepen de aandacht zal hebben. Verder staan besprekingen op het program omtrent de

Het antwoord van de regering
aan de tweede kamer

De regering heeft in de algemene vergadering van de tweede kamer verslag uitgebracht van de R.T.C. overeenkomst. Ten aanzien van de Nederlandse strijdkrachten werd o.m. gezegd:

Het ligt volgens de regering voorhands niet in het voornemen belangrijke strijdkrachten op Nieuw Guinea te concentreren. Voor het ogenblik vermag de regering het nut hiervan ook niet in te zien. De regering vermag voorts niet in te zien dat de terug te trekken eenheden van de Nederlandse troepen gedurende de periode van terugtrekking nog een taak te vervullen hebben ten opzichte van de Nederlandse burgers in Indonesië. Dit is naar het oordeel van de regering exclusief de taak van de regering van de RIS. In beginsel is deze taak dus niet voor de Nederlandse troepen weggelegd, tenzij door de RIS om steun wordt gevraagd.

overgang van KNIL-personeel naar de strijdkrachten van de RIS en de overgang van Europees personeel van het KNIL naar de Nederlandse land- en luchtmacht.

MOEILIKHEDEN

Mr. Fockema Andreae ontveinsde zich niet, dat de inschakeling van Europees personeel van het KNIL in het KL niet zonder moeilijkheden gepaard zou gaan. Er bestaan belangrijke verschillen ten aanzien van de leeftijd waarop men bepaalde militaire rangen krijgt, die bij de samenvoeging van de legers moeten worden opgelost. Hoewel in het algemeen wat betreft de behoefte van het KL en de aantallen voor de overgang beschikbare KNIL-officiëren en onderofficiëren een gunstig beeld tonen, zijn hier en daar in bepaalde rangen tekorten of te grote getallen, die moeten worden opgelost. Het probleem blijkt op te lossen, wanneer men liever kijkt naar de praktische maatregelen, dan naar het opstellen van theoretische schema's, daar deze laatste waarschijnlijk zeer spoedig tot critiek van een of andere zijde aanleiding zullen geven.

In het algemeen kan worden gezegd, dat de vraagstukken bij de officieren gemakkelijker dan bij de onderofficiëren zijn. Mr. Fockema Andreae benadrukte, dat de wijze van overgang van Europees personeel naar het KL een onderwerp is van gezamenlijk overleg. De minister van oorlog stelt zich op het standpunt, dat alle betrokken partijen, vertegenwoordigd door hun belangenverenigingen, aan het bereiken van een oplossing dienen te kunnen werken. Men beoogt niet in de eerste plaats een regeling van bovenaf op te leggen, maar het ligt in de bedoeling van de regering het Indonesische personeel van het KNIL zoveel mogelijk in Indonesië te doen blijven.

De regering is ervan overtuigd, dat een dergelijke regeling het best de belangen dient van de betrokkenen. Mochten onder hen echter personen zijn, die om een

GEN. SCHOLTEN ONDERSCHIEDEN

HET HEEFT HARE MAJESTEIT DE KONINGIN, BEHAAGD OM DE TERRITORIAAL TEVEN'S TROEPENCOMMANDANT VOOR NOORD-SUMATRA, GENERAAL-MAJOOR P. SCHOLTEN TE BENOEMEN TOT RIDDER IN DE ORDE VAN DE NEDERLANDSE LEEUW, ALDUS WERD OP 8 DECEMBER TELEGRAFISCH MEDEGEDEELD AAN GENERAAL-MAJOOR SCHOLTEN. HET TELEGRAM VERMELDT VOORTS, DAT GENERAAL SCHOLTEN MET DEZE HOGE ONDERSCHIEDING WERD BEGIFTIGD BIJ KONINKLIJK BESLUIT NUMMER 15 VAN 24 NOVEMBER 1949.

ZIJNE EXCELLENTIE DE LEGERCOMMANDANT DEED GENERAAL SCHOLTEN IN HETZELFDE TELEGRAM PERSOONLIJK EN NAMENS HET LEGER IN INDONESIË ZIJN HARTELIJKE GELUKWENSEN TOEKOMEN MET DEZE ZO ZEER VERDIENDE ONDER ONDERSCHIEDING. OOK ONZE GELUKWENSEN, GENERAAL!

of andere reden in geen enkel deel van Indonesië een nieuw bestaan kunnen vinden, dan zal voor hen het nodige moeten worden gedaan. Hierbij kan gedacht worden aan een dienstvervulling in Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en in enkele gevallen in Nederland. Het is de bedoeling van de regering in Nederland een legeronderdeel op te richten, dat de traditie van het KNIL voortzet.

Op de vraag of hij nog iets kon zeggen over de terugvoering van het KL uit Indonesië naar Nederland antwoordde mr. Fockema Andreae, dat de kwestie afhankelijk is van de scheepsruimte. Gepoogd zal worden de vervoerscapaciteit te verhogen door het inschakelen van buitenlandse tonnage. De termijn van zes maanden op verzoek van de Indonesische gedelegeerden ter RTC genoemd zal om scheepvaarttechnische redenen wel niet kunnen worden bereikt. Slechts kan thans gezegd worden, dat gepoogd wordt de afvoer zo veel mogelijk te versnellen.

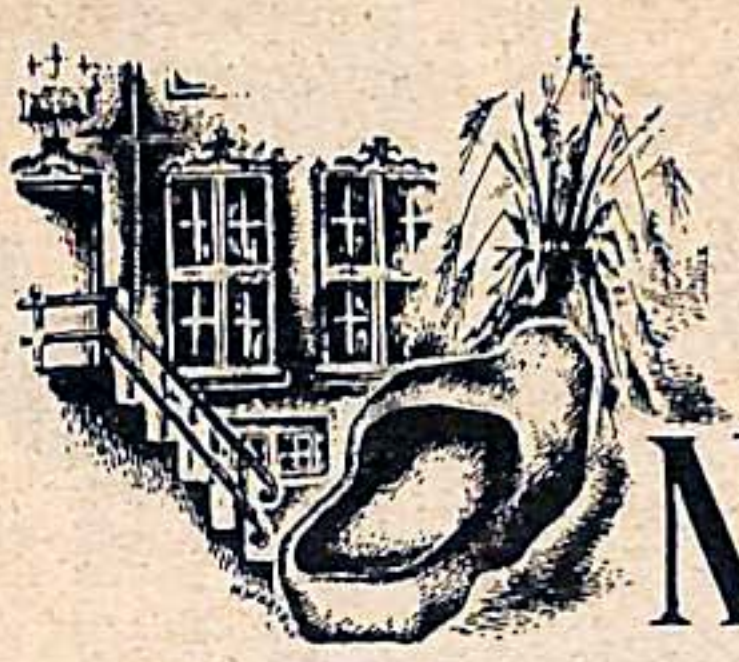
Van overdrachten en concentraties

Op Java en Sumatra is een begin gemaakt met de ontruiming van de z.g. T.B.A.-gebieden, die — als gevolg van besluiten genomen ter Ronde Tafel Conferentie — aan de Republiek Indonesië zullen worden terug gegeven. Tevens werd een aanvang gemaakt met de concentratie van Nederlandse troepen in bepaalde rayons waarin de K.L.-troepen zullen verblijven totdat zij scheep kunnen gaan naar Nederland.

In het kader van deze maatregelen, werd in de afgelopen week in het Territorium Noord Sumatra de zorg voor orde en rust in Zuid-Tapanuli en Sibolga door de Nederlandse troepen overgedragen aan de T.N.I. en het Republikeinse bestuur.

(Vervolg pag. 3)

Nieuws uit

NEDERLAND

Met betraande ogen door de vele opwekkende politieke en economische nieuwtjes werd tastend gezocht, beste lezers, naar het sensationeelste nieuws. Want dat moet vooraan staan. Het volgende berichtje behoeft wel zeker die voorkeur. Er is een omwenteling in de mode der herenhoeden gaande! Gij spaarzamen, die uw statson thuis in Holland veilig hebt opgeborgen, geeft dat flodderding gerust aan uw jongere broertje. Opgeld doen tegenwoordig eigenaardige fantasietjes met bont in de vorm van een Tiroler hoedje en voorts komt er een gewone hoed met grote lawaairand terwijl deze kunststukken geen gleuf hebben. Een kant aan de bovenkant is hoger omdat één kant van die bovenkant wordt omgeslagen en met een ijzeren drukknopje in het midden wordt vasthouden. Na dat vele nieuws over die ene hoed laveren we in snel tempo door het politieke nieuws. Eindhoven had een grote gast binnen haar poorten en wel de Belgische minister van staat, Paul Henri Spaak. „Europa zal één zijn, of niet zijn” zegde de minister in zijn langdurig toegesproken rede, waarvan de bijeenkomst door vijf politieke partijen gezamenlijk was georganiseerd. * Alle grote dagbladen behandelden de door het weekblad „Vrij Nederland” aan prominente figuren van de P.v.d.A. voorgelegde vraag, hoe zij dachten over de samenwerking tussen de twee grote regeringspartijen. Alhoewel de socialisten van de katholieken een groter en steviger socialistischer politiek wensten en de katholieken de PvdA mensen een groter voorzichtigheid toedachten, laat de ondergrond van elk artikelje horen, dat samenwerking geboden blijft. * Prof. Romme behandelde in het KVP-congres de parlementaire gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Hij sprak waarderend over de samenwerking met de PvdA in verband met de wet op Publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie en keerde zich —o.a.— tegen diegenen die menen, dat Indonesië gelicht kan worden uit het ontwaken van Z.O. Azië. Het Parool waaruit we deze gegevens putten behandelde de rede evenzeer „waarderend”. * In de Tweede Kamer debatteerde men over de begrotingen van de ministeries binnenlandse en buitenlandse zaken in een gemoeilijke toon, alhoewel natuurlijk wederzijdse steekjes werden gegeven. De volksvertegenwoordiging wenste méér inmening in het buitenlands beleid. Het wetsontwerp voor de soevereiniteitsoverdracht wordt in de afdelingen onderzocht en zal op 6 December openbaar worden behandeld. * En dan nog een oud vergeeld berichtje dat in het kader van al die verzoeningsberichtjes nu uitstekend past. De bekende leider der socialistische kamerfractie, Koos Vorrink, sprak in een bijeenkomst van marine officieren over het standpunt van de PvdA met betrekking tot de gewapende macht. Hij verklaarde voorstander te zijn van één Westers verdedigingsblok onder één Atlantisch opperbevel. Het Stalinistische gevaar is reëel aanwezig. * En bij al deze politieke berichten bleven de Amsterdammers koel en koud als ijs, als je je tenminste zo mag uitdrukken, want een Amsterdammer heeft een andere graad van koude koelheid dan normale mensen. Niet? Juist, maar in Amsterdam is

wel danig gekwebeld over de staking van „motorwagendrijvers” van de gemeentelijke reinigingsdienst die staking moesten aanwenden om zich in een hogere loonklasse geplaatst te zien. En die arme Amsterdammers konden hun vuilnismmertje vol en wel weer naar boven zeulen. * Met deze chauffeurskwestie komen we ook in de diplomawereld terecht. Niet alleen het rijbewijs is nodig heren tuffers. Er is door het verbond voor veilig verkeer in een algemene vergadering besloten dat voortaan ook voor beroeps- en particuliere chauffeurs landelijke examens zullen worden gehouden tot het verkrijgen een verkeersvaardigheidsdiploma. Een soort bewijs van vakbekwaamheid dus. Maar het zal nog wel een poos duren vóór we begrijpen waarom wielrijders ook een diploma kunnen behalen. * Wat ons raakt, is het bericht over de minimum prijsregeling voor de borrel. Een wettelijke regering, waardoor in vele —kleine— café's de borrel wat duurder wordt en uit een sociaal oogpunt bezien ook een goede maatregel. Ach ja, een borrel op z'n tijd verhoogt de stofwisseling en nog meer dingen en daarom mogen we, met vele Nederlanders in Nederland een klein fronsje trekken als we vernemen dat in het kader van de Benelux overeenkomst de accijns van gedistilleerd niet onbelangrijk worden verhoogd. Ook uit kringen der geheel-onthouding vreest men deze maatregel omdat het clandestien stoken van jenever lonend gaat worden. Daarin schuilen gevaren voor de volksgezondheid. * De minister van wederopbouw en volkshuisvesting heeft het contingent woningen voor gehuwde gedemobiliseerden vastgesteld op 300. Aangezien er duplex-woningen worden gebouwd, kunnen er 600 gezien worden geholpen worden. * In Medan zien we straks een film, ge-

maakt in opdracht van het NIWIN comité te Leiden. Deze „brief in beelden” laat ons Leiden aanschouwen en is de eerste van dit soort, een experiment weliswaar, maar indien het slaagt, zullen meerdere films uit andere steden volgen. In Medan beleven we natuurlijk de première en daarbij zullen de Leidenaars voorrang genieten. * Nauwelijks was de inkt van de rapporten van de rijksluchtvaartdienst over het ongeluk van het Aerovliegtuig bij Falstar en van de „Nijmegen” bij Prestwick droog of weer werd Nederland opgeschrikt door twee vliegtuigongelukken. Op 18 November ramde een Spitfire in duikvlucht het gebouw van de rijksluchtvaartdienst in Twente. De bestuurder, de el.vlieger J. van Huystee werd gedood evenals de heer J. T. B. Schuren die zich in het gebouw bevond. En twee dagen daarna werd de Dakota PH-TFA van de Aero Holland boven Noorwegen vermist. Men vond het wrak in een afgelegen streek ten zuidwesten van Oslo. 34 Inzittenden, 27 Israëlitische kindertjes en 7 volwassenen vonden de dood. Een jongetje bracht op wonderbaarlijke wijze het leven er van af. * Onlangs werd het te verwachten bericht officieel bekend gemaakt dat Nederland zijn tien miljoenste inwoner heeft. Deze toeneming van eventjes 92 pct. sedert 1900 en, in procenten de grootste van de Europese landen, heeft vele couranten bewogen evenzovele artikeljes te schrijven over deze al—of niet onverantwoorde bevolkingspolitiek die deze toename bewerkstelligt. „Waar moet het heen?” vroegen de penneslaven zich af. Nou, daar wordt nog steeds over gepiekerd. Maar in ieder geval is in dit verband de nieuw uitgekomen statistiek over de beroepsbevolking van Nederland interessant. Bijna vier miljoen oefenen een beroep uit, waarvan een kleine 1 miljoen vrouwen, in procenten juist uitgedrukt: 40,2% van de totale bevolking of wel 61% van alle mannen en 19,5% van alle vrouwen. * Of de moeilijkheden van de toename van de bevolking de twee jeugdige Nederlanders Antoon Nordsick en Frederic Hamler ernstig hebben aangetrokken is niet bekend, maar in ieder geval paktten ze op een schone dag hun rugzakken en gingen een wereldreis maken, een en ander zonder voorkennis van de familie. Ze kwamen tot Cannes in Frankrijk en werden toen opgepikt. * Weglopen, katekwaad, hondekwaad en allerlei ander kwaad doet de jeugd uit nature, naar het schijnt, en daarom nam de hoofdstedelijke poli-

Nog steeds wordt er gewaakt over de schoonheid van ons land. Zo werd de oude koren-molen te Formerum op Terschelling geheel gerestaureerd en in oude luister hersteld.

tie in samenwerking met de jeugdbrigade en het jeugd Rode Kruis een lofw aardig initiatief. Nabij Amsterdam kreeg die jeugd een groot rimbú terrein en kon daar naar hartelust bouwen, koken en knokken desnoods, maar dat laatste deden ze juist niet. Ze trokken een clubgebouw op, kozen een burgemeester van zestien jaar, maakten vlotten, sleepten met gammele kacheltjes en thuis hebben ze geen kind aan ze. Zo moet het ook. * We houden het nog even bij de kinderkens. Zingen we niet vol overtuiging sinterklaasliedjes, geven we de baardige man geen hand en een borrel, ontvangen we uit het barre noorden geen geheimzinnige pakjes? Ziedaar. We kunnen ons dus voorstellen hoe de bekende intocht is geweest van de Sint met pieterbazen op Woensdag 30 November in de hoofdstad. Met de boot uit Spanje. Langs het Damrak, Dam, Muntplein, Leidseplein en zo naar het AMVJ gebouw.

Hoe dan duizenden kinderen met veel vreugde en ook met een beetje wroeging over al die veroorzaakte zonden, turen en juichen naar Sinterklaas, hoog op een schimmel gezeten. De Sint, van wie ze weten dat het toch een goeie man is die veel vergeet en vergeeft. Tja, laten wij in de rimbú het symbool van de ouwe Sint óók maar niet vergeten. Niet te veel kwade dingen doen en zo. Want volgend jaar beleven we waarschijnlijk minder goedmoedige Sinterklazen. * December in Holland is overigens een goede maand. De herfststormpjes schijnen er nu te zijn uitgeraasd, de weerberichten vermelden weliswaar nog altijd het nooit veranderde: wisselend bewolkt met buig weer, matig tot krachtig toenemende wind en meer van deze naargeestigheid maar zo nu en dan is er een fris nachtvorstje terwijl het aantal voorspellers groter wordt dat blijmoedig elke dag verklaart dat de miezerige natte vlokken „morgen” een prettige sneeuwbuï op zullen leveren. Ondanks het armetierige weer schuifelen weer duizenden langs de helverlichte etalages waar van alles te krijgen is, beter gezegd van alles te koop is, want zelfs een cent ontvangt tegenwoordig de zijn toekomstige eer. Maar een banketletter van 400 gram voor 1 gulden is niet duur en suikerbeesten en chocoladepieten rusten tevreden in vele magen. Een warme kameelharen pantoffel van 4.75 mijnheer, of kunstschaatsen van 13 gulden? Derde etage! En zo zoeken weer duizenden mensen naar kleine dingetjes waarmee ze anderen een plezierje mee doen. Zo'n nieuwe hoed bijv. Maar daar spraken we in het begin al over.

Sint Nicolaas in Amsterdam

Ook St. Nicolaas gaat met zijn tijd mee. U ziet hem hier door de straten van Amsterdam rijden op een motorscooter. Men kan zich voorstellen dat dit sportieve idee van St. Nicolaas grote belangstelling had, vooral van de zijde van de jeugd. De echter zo gemoedelijke politie-agent van de hoofdstad, moest zich evenwel toch even overtuigen van de rijvaardigheid van de oude heilige baas en u ziet hem hier de papieren controleren.

De vreemde rij-opdracht van de 35ste AAT

Een verhaal van stof en slechte wegen

De Westelijke kustlijn van Noord Sumatra vertoont slechts weinig inhammen, aan een hiervan ligt het havenplaatsje Sibolga.

Op enkele plaatsen rijst uit de zee een steile rotswand omhoog, op de meeste plaatsen evenwel bevindt zich een smal langgerekt strand, waarvan de scheefhangende klapperbomen over het blauwe water verrasend veel doen denken aan de sprookjeseilanden in de stille Zuidzee. Deze kuststrook loopt evenwel spoedig op tot het geweldige heuvelland van de Bukit Barisan.

Sibolga, 12 November.

De uitslag van de vergaderingen van de Plaatselijke Gemengde Commissie te Sibolga bepaalde, dat er, ten einde een oplossing te krijgen voor het probleem der patrouillegebieden van Nederlanders en TNI, bepaalde troepenverplaatsingen van beide legers in dit gebied zouden plaats vinden. Daar het leger van de Republiek niet beschikt over een autopark dat voor dergelijke troepenverplaatsingen nodig is, kreeg de 35ste AAT opdracht, de TNI afdelingen op hun wagens te vervoeren.

Het grillige lot wilde dat de betreffende TNI-groepen in de periode die voorafging aan de „Cease-Fire” hoofdzakelijk hun activiteit bepaald hadden tot het beschieten van onze convoïen, die gereden werden door de jongens van bovengenoemde afdeling AAT.

De afgelopen week zijn onze chauffeurs praktisch elke dag in touw geweest om hun voormalige tegenstanders te vervoeren over de wegen, die maanden aan een stuk onveilig werden gemaakt door de strijdgroepen van de Republiek, die zij deze week op hun wagens hadden.

U begrijpt dat dit een zeer vreemde opdracht voor hen was, waarschijnlijk wel de vreemdste uit hun leven. Een van deze dagen heb ik daarom bij hen doorgebracht, op de dansende zitting van een hete cabine, zittend op een treeplank tijdens een korte rust. En staande tussen deze mensen heb ik de TNI troepen gadegeslagen en gefaxeerd, toen ze een van onze posten overnamen. Stil ben ik daarna weer met hen naar huis gereden, want hoewel ik wist dat globaal gezien deze troepenverplaatsingen een einde maakten aan een wantoestand, en ook militair gezien onze positie er niet door achteruit ging, had ik toch het gevoel dat we terugtrokken.

STOF..... STOF.....

In de vroege ochtend waren we gestart. Een colonne van 10 vrachtwagens, voorafgegaan door enkele jeeps, waaronder die van de convoï-commandant.

Een fluitsignaal, startende motoren, één voor één schoven de wagens naar voren. Optrekken, schakelen, derde versnelling....., bochtenwerk, stof..... Zoals duizenden andere convoïen. Het gezicht van de convoïen. Voor de burger langs de weg een opdracht, in niets verschillend van de tienduizenden opdrachten, die op een AAT bureau binnenkomen en dan successievelijk worden uitgevoerd. Gewoon routine werk. Ik was in de cabine geklommen van een willekeurige wagen en begon te praten met de chauffeur.

Een half jaar geleden had ik hem gezien in de buurt van Siantar, kort daarop ergens in het Asahanse, en het verwonderde me niet hem nu hier weer te treffen. Merken van de AAT zijn niet honkvast, ze leven tussen de wielen en je komt hen overal tegen.

Zoals bekend genieten de wegen in dit land een twijfelachtige reputatie, maar de chauffeur beloofde me voor

vandaag wel de slechtste wegen van Noord Sumatra. Omdat hele stukken van deze route zeer vaak onder vijandelijk vuur gelegen hadden had men zelfs van de meest noodzakelijke wegherstellingen moeten afzien. Ze zouden een detachement TNI ophalen in Bonon Dolok, en dit afleveren in Kolang. Nadat de overdracht van deze kampong aan de Republiek had plaatsgevonden, zou de Hollandse bezetting van Kolang op de vrachtwagens teruggebracht worden naar Sibolga. De chauffeur had deze week al meer gereden met TNI — troepen en zijn onverschillig schouderophalen typeerde beter dan ik het u ooit omschrijven kan, de mentaliteit van het ogenblik.

De chauffeurs van de AAT hebben stuk voor stuk zeer veel meegemaakt, en misschien was het slechts hun uiterlijke onverschilligheid die velen van hen door deze tijd heeft heengeholpen. Hieruit was dan ook hun mentaliteit te verklaren waarmee ze deze vreemde opdracht uitvoerden.

ONTMOETING MET DE T.N.I.

De weg kronkelde omhoog tegen de dichtbegroeide berghellingen en de K.P.M.-boot in de blauwe baai van Sibolga diep beneden ons werd steeds kleiner. We passeerden twee bochtige tunnels die in de druipende rotswand waren uitgehouwen. Ze waren zo smal en laag, dat het een kwestie van centimeters was om de wagens er zonder stukken doorheen te loodsen.

Deze natuur is zo geweldig, dat men er stil van wordt en men zich slechts zeer klein kan gevoelen. De bakbeesten van wagens werden nietige krupende doosjes gezien tegen de enorme afmetingen van ravijnen en rotswanden. En deze allesoverheersende indruk was oorzaak dat ik kleinere bijzonderheden van de weg spoedig vergat. Vrij plotseling bemerkte ik dat we in Bonon Dolok waren. In het midden van de kampong zagen we een groep soldaten langs de weg zitten. Dit moest de TNI wezen. Soldaten in nieuwe groene uniformen,

Toen de Nederlandse troepen in verband met de aanstaande soevereiniteits-overdracht uit Tapanuli wegtrokken zat de AAT niet stil, getrouw aan het devies „Houdt de wielen draaiend”. Een van onze verslaggevers vertelt in nevenstaand artikel iets over de „vreemde rij-opdracht” van de 35e AAT.

die heel kalm zaten te wachten, en op hun geweer leunden, zoals je dat zelf ook doet op sommige momenten.

Het grootste gedeelte van de colonne stopte hier. Zelf ging ik mee met enkele wagens die naar een verderop gelegen kampong gingen. Naast een TNI kapitein vonden we daar twee verpleegsters van het Republikeinse Rode Kruis.

Meisjes van een jaar of achttien, met een zwart mutsje waarop een Rode Kruis insigne bevestigd was, wit blouse, korte khaki broek, witte sokjes en hoge gymchoentjes. Beiden hadden een verbandtas zoals die bij het KNIL gebruikt wordt. Een gitaar met rood wit troubadourslint, een (republikeinse) poes en, een (neutrale) fles limonade waren ook van de partij. Alles werd ingeladen. Terug naar Bonon Dolok. In de tussentijd hadden de TNI troepen zich hier opgesteld. Hun exercitie was Japans. Voor onze begrippen werd een beetje overdreven veel gesalueerd, doch men kon zien dat ieder zijn uiterste best deed om alles zo goed mogelijk te doen. Wat we hier van de TNI zagen, maakte op ons een behoorlijke indruk. Ze droegen allemaal uniforme kleding, hadden schoenen en hun bewapening was goed, maar vooral: er heerste discipline. Later op de dag zag ik ook TNI groepen die een stuk minder waren, en kreeg ik de indruk dat omschreven onderdeel een showtroep was, maar dit doet aan hun waarde niets af.

Het instijgen in de wagens verliep vlot en ordelijk, en ook uit de wijze waarop de bevolking van hen afscheid nam, bleek dat de betreffende commandant zijn troepen goed in de hand had gehouden.

Wat me bijzonder trof, was dat een TNI kapitein zonder meer tussen zijn soldaten in een vrachtwagen ging zitten. Later tijdens een oponthoud van het convoï, sprak ik hem aan en stelde hij zich voor als kapitein Siregar. Toen ik het gesprek bracht op het hartelijke afscheid van de kampong bevolking, antwoordde hij: „Iedereen kent ons, wij komen praktisch allemaal uit deze streek”.

Jammer genoeg was het oponthoud maar zeer kort, zodat ik geen eigenlijk gesprek met hem kon opzetten. Hij maakte een sympathieke indruk op mij. Later bleek me dat verscheidene hogere

OVERDRACHTEN EN CONCENTRATIES

Vervolg van pag. 1

De overdracht in Zuid-Tapanuli nam een aanvang op 30 November j.l., toen de plaatsen Pidjor Kolling en Sipirok door de Nederlandse troepen in tegenwoordigheid van militaire waarnemers van de UNCI werden overgedragen aan de T.N.I. Op 2 December vertrokken vervolgens de Nederlanders uit Padang Sidempuan, op 4 December uit Batang Toru en Pinang Sore, waarmede geheel Zuid-Tapanuli aan de T.N.I. was overgedragen. Ook de Europese bestuursambtenaren hebben hun werkzaamheden overgegeven en vertrokken naar elders. Sibolga en post Aek Raisan werden op 7 December overgegeven. In Sibolga werd het hoofdkwartier gevestigd van lt. kol. A. Kawilarang, terwijl behalve T.N.I. ook politie in de stad gevestigd werd. Bovendien was een gedeelte van de Algemene Politie in Sibolga achtergebleven. Van de Europese gemeenschap bleven slechts enkelen, waaronder enige zusters, in de stad achter.

De aldus vrij gekomen Nederlandse troepen werden overgebracht naar de N.S.T. Uiteraard brachten deze verplaatsingen een hoop extra werk mee. En een prettige karwei was het zeker niet. Er is veel gezwoegd (en hier en daar naar evenredigheid gemopperd) door zeer velen. Zonder iemand tekort te willen doen, zij hier gememoreerd dat de jongens van de A.A.T. ook ditmaal weer een behoorlijk nummertje hebben weggeven.

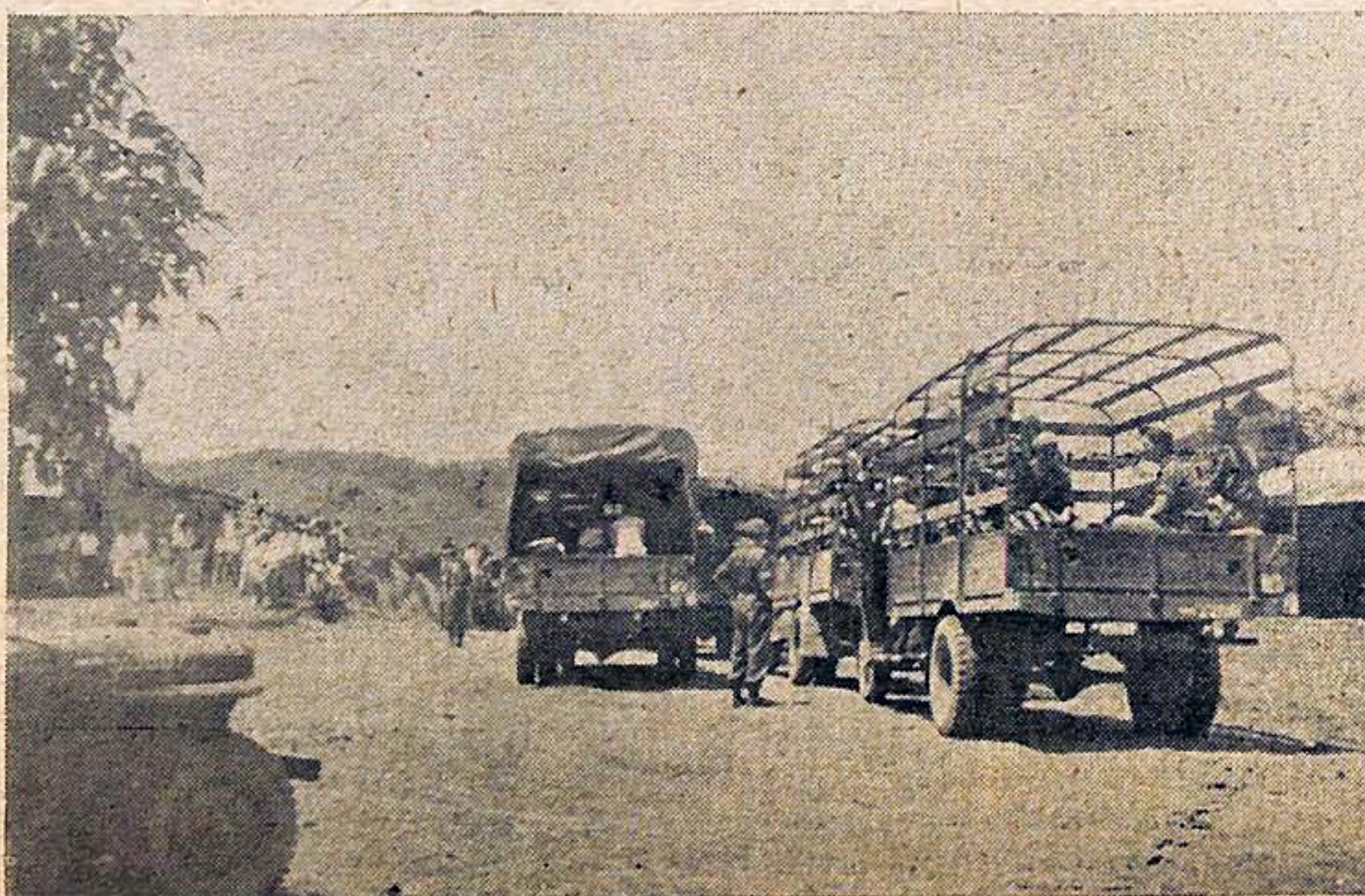
TNI officieren die ik deze dag zag, een verrassend juiste opvatting hadden van de huidige situatie, en dat bij hen werkelijk de wil tot samenwerken aanwezig was. Zo zei een TNI commandant voor het front van zijn troepen in onze aanwezigheid: „De tijd waarin er door ons geplunderd en geroofd werd, behoort voor eens en voor altijd tot het verleden te behoren. De TNI is tot steun, bescherming en verdediging van de bevolking, en een instrument dat de regering moet gehoorzamen”.

Deze feiten heb ik persoonlijk kunnen constateren. Toch zullen ze u misschien vreemd in de oren klinken. Uitdrukkelijk vermeld ik hierbij dat ik slechts spreek over de residentie Tapanuli, waarvan Sibolga de hoofdplaats is, dus een zeer klein gedeelte van Indonesië.

Van de officiële overdracht kan in u slechts weinig vertellen. Men stelt er zich heel wat van voor, en het blijkt heel weinig uiterlijk vertoon met zich mee te brengen.

Toen het convoï van de TNI binnenreed, stonden onze troepen al klaar om in de leegkomende wagens te stappen. Alles was klaar. Alles was ingepakt. Uiterlijk kon men niets aan hen merken. En voor de officiële overdracht was dit convoï reeds weer op de terugweg naar Sibolga, alleen enkele officieren van hen waren nog achtergebleven. In aanwezigheid van een lid van de UNCI en enkele hogere Hollandse en TNI officieren werden de TNI troepen wederom opgesteld. Een majoor van het Republikeinse leger hield een korte toespraak. Er werden handen gedrukt. En dit was eigenlijk alles.

Of de huidige bezetting van Kolang het beter zal doen dan wij het gedaan hebben? Ik weet het werkelijk niet. Ik zal nooit meer in Sorkam komen. Maar in de toekomst zal deze vraag wel beantwoord kunnen worden door de mensen en de kinderen langs de weg, die vanmiddag, misschien zonder het zelf te weten, voor goed afscheid namen van de Nederlandse soldaten.

— Zoals duizenden andere convoïen —

Emigratie

Resumé van de verschillende mogelijkheden

Nadat in de Klewang is geschreven over emigratie naar Australië, Nw. Zeeland en Zuid-Afrika nu in het kort, en voorlopig voor het laatst, over de emigratie naar andere landen, waarheen in beperkte mate emigreren mogelijk is.

DE VERENIGDE STATEN

Voor emigratie naar de U.S.A. moet de candidaat op een wachtlijst worden geplaatst. Aanvragen hiervoor dienen gericht te zijn aan het Amerikaanse Consulaat te Batavia. In verband met het geringe aantal personen van Nederlandse nationaliteit dat jaarlijks in de V.S. wordt toegelaten, duurt de wachttijd zeer lang, vermoedelijk enige jaren!!! Voor speciaal gewenste krachten is echter prioriteit mogelijk. Dit geldt voor ZEELIEDEN, die gedurende de laatste oorlog op geallieerde schepen hebben dienst gedaan, en voor GESCHOOLDE LANDBOUWERS, d.w.z. zij die een speciale agrarische opleiding hebben genoten en daarvan diploma's kunnen tonen, of zij die hebben bevestigd aan een groot agrarisch bedrijf leiding te kunnen geven.

Zij die op Amerikaans grondgebied zijn geboren, vallen niet onder de wachttijd-bepalingen, voor zover zij hun Amerikaans staatsburgerschap niet tussentijds verloren hebben.

Is een candidaat ingeschreven bij het Amerikaans Consulaat te Batavia en verlaat hij Indonesië, voordat zijn wachttijd om is, dan kan hij zich tot het Consulaat wenden met het verzoek zijn inschrijving over te boeken naar het Consulaat in Nederland of in het land waar hij zich voorlopig gaat vestigen.

Indien de toelatingpapieren in orde zijn KAN vanuit Indonesië geëmigreerd worden. Er zijn echter heel wat moeilijkheden aan verbonden. De reis Batavia-Pacifickust kost \$ 450—\$ 495. Er is een bepaling dat de passagiers in de EERSTE aanloophaven moeten debarkeren, aangezien Amerikaanse maatschappijen het monopolie voor de Pacifickustvaart hebben. De verdere reis moet dus praktisch gesproken per bus of trein worden voortgezet. Kosten hiervan zijn:

Los Angeles — Vancouver per trein: 1e Kl. \$ 60, emigr. klasse \$ 35.
San Francisco — Vancouver per trein: 1e Kl. \$ 44 en emigr. klasse \$ 25.
Per vliegtuig zijn de prijzen resp. \$ 71 en \$ 50.

De reis Batavia-eerste aanloophaven kan tot nu toe door Indonesische deviezen-ingezetenen in Indonesische courant voldaan worden. Een K.L.-militair kan dit niet en heeft hierdoor nog meer soesah.

Het algemeen advies is: Men kan zich eventueel wel h.t.l. laten noteren op een wachtlijst, doch de feitelijke emigratie vindt plaats via Nederland met de hulp van de Stichting Landverhuizing Nederland.

CANADA

Emigratie naar Canada kan alleen vanuit Nederland geschieden, via de Stichting Landverhuizing Nederland, dus: NA demobilisatie! Mogelijkheden bestaan er alleen voor: Landbouwers en landarbeiders, en zij die er familie hebben. Alle papieren moeten in Nederland in

orde gemaakt worden, omdat men toch vanuit Nederland moet vertrekken.

Voor men opkomt voor de Keuring MOET men f 100,— (per gezin) storten!! Vertrekt men naar Canada dan wordt deze som overgemaakt aan de Scheepvaartmij, en in mindering gebracht van de passageprijs.

Bij geldige redenen van afzien van emigratie wordt deze som terugbetaald MIN 50 cent onkosten.

Bij niet geldige redenen is men de 100 gulden KWIJT.

Dit is gedaan omdat diverse personen zich „zo maar” opgaven en, nadat de diverse instanties alles hadden verzorgd, zich zonder opgave van redenen terugtrokken, zodat alle moeite voor niets was gedaan.

Verder wordt er op gewezen dat Canada ook hard werken vraagt en dat Canada een rauw klimaat heeft! De weg om te kunnen emigreren naar Canada loopt dus via Stichting Landverhuizing Nederland te Den Haag.

ZUID-AFRIKA

Ook de emigratie naar Zuid-Afrika moet geregeld worden via de Stichting Landverhuizing Nederland.

In tegenstelling met andere landen is in Zuid-Afrika plaats voor:

VAKLIEDEN, d.w.z. alle technisch geschoolden en vakarbeiders.

Voor landbouwers, kantoorbedienden en intellectuelen is geen plaats! Verder is Z. Afrika zeer sterk Nederlands georiënteerd en maken de Hollanders dus betere kansen dan andere nationaliteiten!

GEHUWDEN echter mogen hun gezin NIET direct meenemen, gezien het grote woningtekort. Het leven is in de Unie DUURDER dan in Nederland, terwijl de blanken meer de leidende functies bekleden, aangezien het mindere werk wordt verricht door Kaffers en andere kleurlingen. Ongeveer dus net zo'n verhouding als in Indonesië.

De reiskosten zijn voor de emigrant zelf, en bedragen ongeveer f 500,— tot f 1200,—. De onkosten, zoals het in orde maken van paspoort e.d. bedragen ongeveer f 50,—.

De reis naar Zuid-Afrika kan men maken per K.L.M. en per Holland-Afrika Lijn.

De Union Castle Line vaart ook op Z-Afrika.

Dit dus over emigratie naar Zuid Afrika. Altijd dus via de Stichting Landverhuizing Nederland, ook al heeft men een verklaring van een werkgever in de Unie.

BRAZILIË

Ook hier moet de Stichting Landverhuizing ingeschakeld worden. Mogelijkheden in Brazilië zijn: Landbouwbedrijven, tuinderij, techniek. Vakarbeiders hebben ook een redelijke kans; de nadruk wordt erop gelegd dat in Brazilië GEEN kansen zijn voor ongeschoolden. Net als in de meeste landen hebben handels- en administratieve krachten, evenals intellectuelen, hier geen kans.

Demobilisatie

HIER TE LANDE

Gezien de vele vragen die bij de Sociale Dienst binnenkomen over demobilisatie hier in Indonesië, en de kansen hier in dit land, nu een praatje om een algemene indruk te geven.

In de allereerste plaats zullen we het hebben over de.

Zoals u ziet, mogelijkheden ZIJN er momenteel wel voor..... mensen MET OPLEIDING!!! Alle inlichtingen, adressen en eisen voor deze vacatures, via uw onderdeel-O.S.D., te verkrijgen bij de SOCIALE DIENST te MEDAN (naast A.M.V.J.).

MOGELIJKHEDEN

Voor de demobilisanten met een goede opleiding (H.B.S., M.T.S. of Mulo), zijn inderdaad kansen. Toevallig ontvingen we we een dezer dagen uit Batavia een lijst met vacatures uit diverse beroepen. Vertegenwoordigers, ass. accountant, werktuigkundigen, boekhouders, H.B.S.-ers voor de handel, commerciële krachten (binnen- en buitendienst), ass. tuinemployé, tokobeheerder, huis schilder, tapijtwerkers, mattenvlechters, stoffeerders, krachten bekend met expeditie en export, administratieve krachten, hulpmachinisten, handels-correspondenten.

Op de Oostkust is er veel vraag naar veiligheidsassistenten. Verder hulpmachinisten, en enkele speciale krachten.

De taal is in dit land voornamelijk Portugees, zodat dit weer een moeilijkheid op zichzelf wordt.

Men moet zich voor emigratie naar Brazilië dus wel degelijk voorbereiden; zeer zeker meer nog dan voor de andere landen.

Het levenspeil van personen in loondienst is in Brazilië, vergeleken met Nederland, zeer laag!!! En toch is de Nederlander, die er heen wil gaan, door het feit dat hij bij vertrek maar een paar honderd gulden in Braziliaans geld kan meenemen, gewoonlijk aangewezen op arbeid in loondienst. Voor het vertrek moet dan ook vaststaan dat de aangeboden werkkring voldoende mogelijkheden biedt om in levensonderhoud te voorzien!! De Katholieke Boeren- en Tuinders Bond is niet lang geleden begonnen met een project voor groepsvestiging in een gebied van ongeveer 5000 HA in de Staat SAO PAULO. Dit wordt dus een Rooms-Katholieke kolonie.

Informaties zijn hieromtrent in te winnen bij uw Standsorganisatie of Gewestelijk Arbeidsbureau.

Kunt u door familie-relaties of zakenlieden direct na een eventuele aankomst in uw onderhoud voorzien (d.m.v. van een contract of onderhoudsverklaring), dan moeten deze relaties zich in verbinding stellen met de Nederlandse Emigratie Attaché bij het Ned. Gezantschap te Rio de Janeiro.

Deze autoriteit brengt dan, na onderzoek, advies uit aan de Stichting Landverhuizing Nederland.

Dus weer is het de Stichting Landverhuizing die een „Verklaring van geen bezwaar” aan u moet verstrekken.

CONCLUSIE:

Zoals u dus hebt gezien, is er heel wat voor nodig om naar een bepaald land te kunnen emigreren. Maar vergeet niet: Waar een wil is, is een weg, al dient die weg geplaveid te zijn met durf en, in de meeste gevallen, met kennis van het werk dat men wil aanpakken.

MOEILIJKHEDEN

Iedere serieuze candidaat wordt door de Sociale Dienst geholpen. Er zijn echter wel eens struikelblokken!!! Meestal krijgt men bij het aanvaarden van een werkkring in Indonesië niet direct een permanent contract, doch een proefcontract voor 3 of 6 maanden. Daarna volgt het vaste contract of ontslag.

Daarom wordt men dan ook niet direct gedemobiliseerd, doch voor 3 of 6 maanden (hangt af van proeftijd) met zg. klein zaken verlof (K.Z.V.) gezonden. Na de proeftijd wordt u bij het aangaan van het vaste contract, gedemobiliseerd. U kunt het K.Z.V. altijd, via de Soc. Dienst laten verlengen als de proeftijd te kort bleek. Het voordeel van het K.Z.V. is, dat U bij eventueel ontslag na de proeftijd direct terug kunt vallen op de mil. dienst; dus weer als militair naar Nederland wordt teruggezonden.

Het recht op terugkeer naar Nederland op rijkskosten duurt tot één jaar na demobilisatie of het met K.Z.V. gaan.

Voor gehuwden, die hier te lande zijn getrouwd, is de termijn twee jaar. Voor het K.Z.V. moet u ook naar Batavia, omdat u daar moet worden gekeurd etc. etc. Voor verlenging K.Z.V. hoeft dit NIET, evenals voor demobilisatie NA K.Z.V. Dus men moet in totaal maar éénmaal naar Batavia toe om alles te regelen. De rest wordt administratief afgedaan.

Als laatste punt nog dit: Zit men b.v. op Sumatra, doch men ambieert een baan op Java, dan kan, als de baan niet te bescheiden is, sollicitatie-verlof worden verleend. Dit echter alleen op een schriftelijke oproep van de Maatschappij waarbij u wilt komen.

Dit over demobilisatie hier te Lande. Iedere O.S.D. kan u nadere inlichtingen verstrekken, en zo niet: de territoriale Sociale Dienst staat voor u klaar!!!

OPMERKING 1

Het adres voor het verkrijgen van een werkkring in Australië is:

The Director of the General Employment Service G.P.O. BOX 2751 Sydney Australia

U kunt daar rechtstreeks naar toe schrijven (in het Engels). In de brief vermelden: Uw opleiding, ervaring, leeftijd, Engels sprekend of niet, en verder alle gegevens die voor een toekomstige werkgever van belang kunnen zijn.

OPMERKING 2

In de Klewang van 26 Nov. staat een lijst van vakbladen in Nederland, waar gedemobiliseerde militairen die een werkkring zoeken, GRATIS in kunnen adverteren.

Eén adres is echter weggefallen, zodat dit alsnog wordt geplaatst. Voor alle ambachten: „kroniek van het ambacht”, Badhuisweg 108, 's Gravenhage.

3 jaar M. L. Medan

Het bewijs dat een onderdeel pad goed is als het weet wat werken is en blijkt geeft te kunnen feesten, is nu ook door de luchtmensen gegeven.

De feestelijkheden ter gelegenheid van het driejarig bestaan van het luchtvaartcommando Sumatra (Lucosu), de XIe vliegbasis, het 122ste squadron en van het 17e squadron, zijn door de luchtvaartmensen geopend met een beëdiging van de res. tit. P. I. Stuit. Op zich zelf al een feestelijke gebeurtenis voor een onderdeel.

DE BEEDIGING.

Voor de „piperhangar” op het vliegveld te Medan stonden op Zaterdag 26 November in carré de manschappen van het 122ste squadron, de XI vliegbasis en een groep officieren en onderofficieren opgesteld onder leiding van de commandant der XI vliegbasis, de kapitein J. Roukens. De commandant Lucosu, luitenant-kolonel P. J. E. Janssens, inspecteerde de aangetreden troepen bij de aanvang der plechtigheid, waarna het betreffende Koninklijke Besluit werd voorgelezen. Hierna nam de luitenant-kolonel P. J. E. Janssens de eed af van de nieuwe officier, de res. tit. P. I. Stuit. In een toespraak tot de manschappen en genodigden gewaagde de commandant Lucosu van de grote veranderingen welke in Indonesië op til zijn. Hoezeer deze wellicht voor sommige militairen moeilijk te begrijpen zullen zijn, zo blijft voor iedere militair de plicht om de te ontvangen bevelen strikt op te volgen. Spreker wees op de ernst en de feitelijke betekenis van de eed die onder alle omstandigheden dezelfde moet blijven. Na de toespraak werd de nieuw beëdigde door de commandant Lucosu namens de gehele M. L. gemeenschap in Noord-Sumatra hartelijk gefeliciteerd, terwijl hierna ook vele militairen en genodigden zich met hun felicitaties niet onbetuigd lieten.

HINDERNISWEDSTRIJDEN

Kapitein J. Roukens opende met een geestige speech de feestelijkheden, die vervolgens een aanvang zouden nemen. Het publiek, dat opgesteld stond langs het sportterrein, kreeg een zeer gevarieerd programma voorgezet, o.a. bestaande uit: ringsteken per rijwiel, het nemen van een hindernisbaan, waar verraderlijke obstakels de lopers in de weg stonden, zoals een grote kuil, gevuld met water, waarover een glibberige balk (welke de lopers uitnemende kansen gaf een buiteling in het zilte nat te maken), en een aantal zeer komische kussengevechten (op dezelfde balk en wederom boven het lokkende water), het geheel onder de leiding van de vliegbasis-commandant, kapitein J. Roukens. Na een ogenblik pauze, werd de rest van het programma afgewerkt, waarin keurige prestaties geleverd werden met: mastklimmen, zaklopen, hardlopen met gebonden benen (waarbij opmerkelijke buitelingen gemaakt werden) en als slot een estafette-loop met hindernissen, waarbij vooral het verplicht ledigen van een fles bier aan de start, een goede vondst was! Om twaalf uur werden de prijzen uitgereikt door mevr. P. E. J. Janssens, echtgenote van de commandant van het luchtvaartcommando Noord-Sumatra, waarna dit sportief en zeer geslaagd gebeuren ten einde was.

Voor de uitslagen van de des middags gespeelde finales atletiekwedstrijden en de hockeywedstrijd burgers-militairen, raadplege men de sportpagina, terwijl ons nog rest te vermelden, dat voor het Indonesisch personeel der M.L. 's avonds een zeer geanimeerde feestavond werd gehouden in de cantine.

„BOMBING THE SPOT”

Zondagmorgen zou het hoogtepunt der feestelijkheden worden, daar hier het vliegende element zijn intrede deed.

5 Piper Cubs stonden voor dit doel opgesteld naast het vliegveld-restaurant, terwijl 40 vrouwelijke deelneemsters als bombardeerster zouden optreden. Van te voren werd een verklaring getekend, dat op eigen risico gevlogen werd, terwijl de heren piloten eendrachtig voor de microfoon bezweerden niet omkoopbaar (doch wel corrupt) te zullen zijn. De sensatie van de wedstrijd vormde uiteraard de totalisator, waarvan de bedoeling van te voren uiteen werd gezet: 50 loten per vliegtuig à f 0.50, waarna de totaal opbrengst onder de winnaars verdeeld werd en verder de gelegenheid, om bij iedere serie, bij opbod, een piper-cub te kopen (kongsi-vorming geoorloofd), waarna de eigenaar(s) van het winnende toestel de totale koopsommen uitbetaald kregen, minus 10% totalisator-kosten.

Om 12 uur precies stegen de eerste vijf toestellen op. Drie circuits werden iedere keer gevlogen: eenmaal om de adspirant-gooisters het doel te wijzen: een aantal genummerde vakken, die naar buiten uit steeds groter werden en vlak voor het terras waren aangegeven, de tweede keer mocht proefgemikt worden. Ofschoon de berekeningen niet altijd klopten werd over het algemeen niet onverdienstelijk gegooid door de dames en de spanning onder een rijke vinding en een probaat middel aan de luide aansporingen, elke keer wanneer een „piper” laag vliegend over kwam en het zakje op het punt stond zijn vernietigende uitwerking te gaan volbrengen! Ook de totalisator was een rijke vinding een probaat middel, om, zo mogelijk, enige duiten te verschalken. In de namiddag werd dit zeer geslaagde vliegfeest met een prijsuitreiking van kunstvoorwerpen voor de winnende bombardeersters, besloten.

Voor des middags gespeelde gecostumeerde voetbalwedstrijd, mogen wij u tenslotte weer naar de sportpagina verwijzen.

Mutaties bij M. P.

Bij beschikking is op de 20ste November '49 opgeheven de staf van het 3e bataljon militaire politie. De drie compagnieën van dit bataljon hebben een zelfstandige „status” gekregen. Zo zal de in Noord-Sumatra gestationeerde 2 MP III voortaan 2e zelfstandige cie M.P. worden genoemd. Luitenant kolonel J. E. Fris, commandant van het 3e bat. heeft een functie bij het stafkwartier van de M.P. te Batavia aanvaard. De kapitein-adjudant W.F. Pauw vertrekt als kapitein-adjudant naar Surabaya. Kapitein P. E. Stuker, commandant van de 2e cie alhier, vertrekt naar Bandung om aldaar als bataljonscommandant het commando van het bataljon MP I over te nemen.

Het commando van de 2e cie heeft hij op 1 December, in tegenwoordigheid van de T.H.O., majoor, P. E. Hendriksz als vertegenwoordiger van generaal Scholten, voor het gebouw van de M.P. aan de Bentengweg, aan de kapitein J. J. Le Roy, die in Solo een compagnie MP heeft geleid, overgedragen.

AVOND-H.B.S. EXAMEN

Militaire zes-daagse

Van Donderdag 14 tot en met Woensdag 20 November hebben 14 militairen uit het territorium Noord Sumatra zes lange ochtenden over hun opgaven gebogen gezeten.

Gebaarde een minder-gebaarde kerels die nu in het H.B.S. gebouw te Medan aan de Wilhelminastraat in een schoollokaal zaten tussen andere lokalen waar helemaal geen gebaarde mannen werkten, hebben ingezien dat het H.B.S. diploma noodzakelijk is om in het burgerleven beter te kunnen slagen. Deze 14 (en 1 die helaas in het hospitaal opgenomen moest worden) hebben zich sinds Augustus '48, op een basis van een MULO of driejarig H.B.S. diploma, alles moeten ontzeggen om aan de te stellen eisen voor het diploma „A-” te voldoen. Ze kregen het nog moeilijker toen in de loop van dit jaar bleek, dat de militaire avond-H.B.S. in Indonesië in 1950 niet meer zou mogen doorgaan, en het programma verkort moest worden. Dit examen waarvan het mondelinge gedeelte over veertien dagen voor vele deelnemers nog moet volgen, is het 4e gehouden examen in dit territorium en helaas tevens het laatste. Majoor mr. R.F.E.M. Romme, hoofd van het vormingscentrum en de eminente promotor van deze militaire avond-H.B.S. heeft hierin na veel strijd moeten berusten.

Bij het examen zijn de normale eisen gesteld die ook voor een dag-H.B.S. worden afgenomen. Al zijn de vragen misschien, subjectief gezien, minder scherp gesteld, het vermag het feit niet op te heffen dat dit examen voor de militairen dubbel zwaar telde, eenvoudig al om de reden dat ze in belangrijk minder lesuren en vrije tijd, zich de nodige kennis eigen moesten maken. Het examen is afgenomen door een door Batavia benoemde exa-

mencommissie onder voorzitterschap van de heer J. J. Deegenaar, directeur militaire avond H.B.S. en wnd. directeur H.B.S. te Medan, terwijl vier rijks-gecomiteerden, maj. mr. R.F.E.M. Romme, majoor G. A. van Zweden, mej. H. Ritman en de heer M. Aalfs het voorgeschreven toezicht hadden. Bij deze namen mogen de vele -uiteraard anonieme- en lieflijke meikens van de dag H.B.S. niet vergeten vermeld te worden, daar zij, meevolend met de hersenpijnningen waaraan de militairen waren onderworpen, o.l.v. Ankie Post (voor het a.s. mondelinge gedeelte) gezorgd hebben voor verfrissingen, etertjes en niet in het minst, zo werd ons gezegd, voor het „ik zal voor je duimen”, want lezer, een geestelijk medeleven is in zulke uren een weldadige oase. Zo haál je je examen.

Gevraagd naar de resultaten hulde de heer Deegenaar zich in een mysterieus zwijgen en dus schijnt ook in het burgerleven het „streng geheim” van kracht te zijn. Met „ik heb goede verwachtingen” en „de parate kennis is behoorlijk”, zoals de heer Deegenaar verklaarde, kunnen de 14 en al degenen die met hun medeleven, het tot de uitslag maar doen.

Natuurlijk komen we t.z.t. terug om de namen der gelukkigen in het licht der openbaarheid te projecteren.

R.L.M.

Britse onderscheiding

Voor Nederlands reserve-officier

In tegenwoordigheid van de Terr. tevens Troepencommandant Noord-Sumatra, generaal-majoor P. Scholten, de Wali Negara Sumatera Timur, dr. T. Mansoer, de gedelegeerde van de H.V.K., mr. J. Sonius en talrijke andere militaire en burgerlijke autoriteiten reikte op 18 November j.l. de Britse vice-consul te Medan, mr. James B. Roberts, de door Engelse koning aan de heer J. D. de Roock toegekende „Order of the British Empire (Military Division)” uit.

Deze hoge Britse onderscheiding is aan de heer de Roock toegekend voor zijn werkzaamheden als liason-officier bij het Royal Air Force-commando te Palembang gedurende de maanden December 1941 t/m Februari 1942 wegens:

„de snelle wijze, waarop hij, mede door zijn grote kennis van land en volk, onze belangen behartigde. Hij werkte onvermoeibaar en toonde groot inzicht en begrip toen hij gesteld werd voor een nieuwe en moeilijke situatie. Zonder zijn hulp zou onze administratieve organisatie, welke door de val van Singapore op een onverwacht vroege datum voor grote moeilijkheden werd gesteld, zeer ernstig getroffen zijn.”

Na de capitulatie van Japan is kapitein de Roock geruime tijd werkzaam ge-

AFSCHEID

Een beschikking van het stafkwartier vermeldt droog en zakelijk dat de majoor ds. H. Dekker, met ingang van 1 December ter repatriëring naar het sub-sistentenkader te Batavia wordt overgeplaatst en dat de majoor ds. H. van de Akker hem zal opvolgen in de functie van territoriaal legerpredikant.

De redactie van de Klewang schaart zich bij de velen die deze veldprediker een goede reis en het beste voor het verdere leven toewensen en brengt nog speciaal namens vele lezers van de rubriek „Geestelijk leven” dank voor de graag gelezen brieven die de dominee in deze rubriek verzorgde. Ook in de omgang met de troep — wanneer daar tijd voor was — heeft dominee Dekker door zijn humanitaire en innemende persoonlijkheid zich bij vriend en „vijand” grote vriendschap verworven.

Goede reis en een behouden thuiskomst, dominee.

Redactie.

weest op het Stafkwartier Noord-Sumatra. Hij is inmiddels gedemobiliseerd en thans werkzaam als Assistent-Resident ter beschikking van het Departement van Bestuur van de Negara Sumatera Timur.

GEESTELIJK LEVEN

Bij de herbegravingen van de meer dan honderd oorlogsslachtoffers op het ereveld te Medan sprak onze Generaal zeer waardevolle woorden, die kennelijk geïnspireerd waren door zijn zorgen over de huidige tijden. „Goedheid overwint altijd”. Een mens, die goed is in al zijn verplichtingen, zal altijd overwinnaar blijven in alle omstandigheden en in alle moeilijkheden. Deze woorden werden gesproken aan de open groeve van de vele slachtoffers van de oorlog. Maar mij dunkt, dat zij ook voor ons een speciale waarde hebben nu in de komende periode een grote mate van goed — zijn voor ons noodzakelijk zal worden. Wij behoeven het ons niet te verbloemen. De grote wijzigingen in de verhoudingen in Indonesië zullen ook voor ons veranderingen medebrengen. Het zal ons niet gemakkelijker worden gemaakt, noch als militair, noch als christen. Met enige bitterheid zullen wij denken aan onze vrienden, die vielen in de streken, die wij omwille van de vrede weer gingen verlaten. De concentratie van onze troepen zal als gevolg hebben, dat wij met onze tijd geen raad weten. Het gevaar is niet denkbeeldig, dat wij dan vervelend gaan worden, vervelend voor ons zelf en voor anderen. Iemand die teleurgesteld is en geen concreet doel meer voor ogen heeft, wordt zo gemakkelijk prikkelbaar, humeurig, wispelturig en futloos. Hij bedoelt het niet zo kwaad, maar hij weet eigenlijk met zich zelf geen raad. Zo gemakkelijk raakt hij dan helemaal zijn stuur kwijt en gaat hij misschien gekke en domme dingen doen. En dit alles tot schade van zich zelf en tot verdriet van zijn medemens.

Een gewaarschuwd man telt echter voor twee. Vooral in samenwerking kunnen wij heel wat voorkomen en heel wat bereiken. Daarom zal een ieder van ons, hetzij hoog of laag geplaatst, zijn verantwoordelijkheid moeten beseffen. Het is een ongeschreven wet, dat een militair zijn kamerad in nood nimmer in de steek mag laten. Juist nu zal het er op aan komen, dat wij elkaar steunen en helpen. Juist nu kunnen wij blijken geven van karakter en ruggegraat. De knutselaars zullen gaan knutselen en helpen knutselen; zij zullen proberen door eigen activiteit de geïmproviseerde legeringsruimten een beetje meer dragelijk te maken. Zij mogen dit niet van zich afschuiven met de dooddoener „het is de moeite niet meer waard.”

Al konden wij het maar voor een week voor onze kameraden wat prettiger maken, dan was het nog volop de moeite waard. Waarschijnlijk zal het wel langer dan een week duren.

De sportlui zullen gaan trainen en geduldig de ongeoeffende liefhebbers instrueren, de musici zullen gaan musiceren, de toneelspelers zullen een cabaret en revue in elkaar timmeren, de moppentappers zullen gaan vertellen (niet al te bruin natuurlijk), de puzzelaars zullen gaan puzzelen en aan anderen hun puzzels doorgeven, de schakers gaan schaken, de dammers dammen, de vissers hengelen en de verstandigsten studeren. Alleen de kankeraars behoeven niets te doen. Zij doen het beste — nou er puur om suet xijerputen te doen. Voor mijn part verschrompelen zij tot ziellose oude ventjes. Iets anders zit er voor hen meestal niet op. Zij leven op hun gekanker. Dit is het enige wat hen nog een beetje houding geeft. Veel ziel en karakter blijkt meestal niet aanwezig. Ik bedoel natuurlijk niet hen die af en toe eens een gezonde uitlaat nodig hebben. Maar wel die vervelende chagrijnige zuurpruimerige kereltjes, die altijd het verkeerde zien maar nimmer oog hebben voor het goede.

Vrienden, het zal in de komende tijd aankomen op karakter en goedheid. Alleen deze goedheid zal overwinnen.

EEN MINUUT SINT NICOLAAS

„zou de goede Sint wel komen, nu de weg zo stoffig is”

Dit jaar vierden wij 6 December op de convooiwegen door Tapanoeli. Wij vonden dit wel een aardig idee, en tevens een nuttige tijdspassing, want inpakken hadden wij de hele week al gedaan, en dat gaat ook vervelen.

Dies waren wij te Sibolga achterop een drietonner geklommen, temidden van kazernering, om zoveel mogelijk stof en Sinterklaas-impressies op te doen. En achterovergeleund in een kantoorstoel neurieden wij van Sinterklaas kapoentje, en van jongens heb je het al gezien, Sinterklaas komt dit jaar in een vliegmasjien.

Het was wel een beetje stoffig, maar toch gezellig. Wij zijn nu eenmaal verzot op ervaringen en impressies, hoe vreemd en onprettig die ook mogen zijn. En het was in die ene bocht — weet u wel — dat we plotseling de vervulling onzer geheimste ambities sedert onze kinderdagen in een jeep zagen zitten. ...

Verrukt sprongen we van de wagen af in het stof, en hinkten welgemoed op de jeep af. Het convooi donderde verder en verdween in een stofwolk. Naderbij gekomen zagen we evenwel dat de heilige man zwaar op zijn huid gezeten werd door een korporaal van de M.P. En in het kort stenografeerden we de volgende krijgsraadgevingen, die verontwaardigd uit 's mans mond kwamen: Indisciplinair gekleed, niet in convooi, onvoldoende vuurkracht, ontbreken van rij- en reisopdracht, afwezigheid van B. O.V. Vol spanning keken we naar de krasse grijsaard, die we wel iets ouder dan vorig jaar vonden. Zijn repliek was even kort als verbijsterend: „Agent”, klonk het minzaam, „ik heet Sint Nicolaas, ben self-supporting en bovendien heeft Piet een voorlader”.

De korporaal wankelde, terwijl de ontzetting op de glazen van zijn zonnebril blonk, volgde evenwel een schrandere impuls, en gebruikte zijn rapportenboekje gultig om zich koelte toe te waaien. De Sint ontging dit gebaar niet. Plots klonk er een zacht licht van verbazing in zijn jeugdige ogen en hij sprak. „Agent jij hebt beslist aanleg voor politiek”.

Een ieder kan en moet daartoe bijdragen. En dit is een grote verantwoordelijkheid voor elkanders welzijn. Het is zo gemakkelijk om het elkander moeilijk te maken. Nog gemakkelijker is om elkaar naar de bliksems te helpen. Maar een goed kameraad is alleen hij, die ook in moeilijke omstandigheden trouw blijft. Hij alleen kan zich overwinnaar noemen. De sterke verhalen van anderen vallen bij dit getuigenis in het niet. Laat daarom een ieder verwezenlijken. Je kunt er van op aan, dat ook de geestelijke verzorgers zich deze vraag zullen stellen en eveneens de weg zullen zoeken en..... vinden. Daarover hoor je nog meer. Maar een ieder moet de raad van St. Paulus ter harte nemen: „Broeders, draagt elkanders lasten”. En dit niet met woorden, maar met daden.

G. Wentholt
Terr. Aalmoezenier

LEZERS

schrijven ons

een heleboel droeve dingen, om het maar eens rond uit te zeggen

Droevende epistels van gepijnigde geesten.

Heren, wij zijn er voor om uw moeilijkheden te verlichten; het is altijd goed uw kwesties, voorzover zij niet direct onder bepaalde instanties gerangschikt kunnen worden of, wanneer gij niet weet, waar ge uw vragen heen moet sturen, naar de Klewang te zenden.

Wie, waar of wat J. Visser is, weten we niet. Maar zijn vraag op papier hebben we, 'n vraag die meerderen zal interesseren. „Hoe mag ik i.v.m. de visitatie mijn bagage verpakken? Wat in verband daarmee te doen met luchtdicht gesoldeerde blikken waarin etenswaren e.d. zitten: Wanneer mag ik pakken en wat voor formulieren heb ik in te vullen?” Deze vragen hebben we doorgegeven aan de sociale dienst en deze heeft beloofd, ze in een artikelje te beantwoorden. Wij zijn er zelf benieuwd naar.

Even geduld J. Visser en andere belangstellenden.

Twee brieven over de welfare verstrekingen. Een van sold. 1e kl. A. D. en een van korporaal N. W. v. B.

„Edoch”, krijgt de brief van kpl. B. „vandaag bij het afhalen van de rantsoenen, bleek er weer eens geen bier te worden verstrekt. Teleurstellend!” Inderdaad B. dat vinden wij ook. Illusies kunnen desillusies vormen. B. geeft de overweging de publicaties van de rantsoenen in de Klewang maar achterwege te laten. En D. schrijft ook, slechts eenmaal bier te hebben gehad, terwijl hij de eerste maand vier en nu toevallig eens 8 repen chocolade heeft ontvangen.

Hoor en wederhoor. Hierover gevraagd, schreef een gezaghebbende van de welzijnsverzorging ons, dat bier in alle cantines en dagverblijven tegen dezelfde prijs is te verkrijgen en in ongelimiteerde hoeveelheden. Het staat de welzijnsverzorgingsofficier vrij het bier aan de cantine af te geven, alhoewel hij, indien de mensen dat wensen, het rantsoen aan diegenen moet verstrekken. Over de chocolade: in September werden 4 repen van 22 cent en 4 repen van 25 cent verstrekt. In October drie repen en in November 8 repen. Klachten moeten echter, zo schrijft het hoofdkantoor, direct en schriftelijk, aan de W.O. worden afgegeven, die ze dient te beantwoorden. In het uiterste geval dient langs de normale weg, een beklag te worden ingediend. (Dit is nog nimmer voorgekomen). En de publicaties in de Klewang? Dat zijn officiële gegevens van de dienst welzijnsverzorging in Noord Sumatra, gebaseerd op aanwijzingen van Batavia en in overeenstemming gebracht met de aanwezige en de te kunnen verdelen voorraden. Waar dit enkele weken van tevoren moet geschieden kan het voorkomen dat de verstrekkingen aan een W.O. niet in overeenstemming zijn met de beloofde rantsoenen. De betreffende W. O. is daarvan op de hoogte. Gestreefd wordt, ieder onderdeel hetzelfde te geven.

ERROL FLYNN
DROMERIG

De Amerikaanse filmacteur Errol Flynn heeft onthuld verloofd te zijn met een schone Roemeense prinses van 20 jaar, met wie hij in de komende lente hoopt te trouwen.

Errol leerde de prinses een half jaar geleden in Parijs kennen, en verklaarde sindsdien voortdurend met haar te zijn uit geweest. „Zij wordt mijn derde vrouw”, zo zei hij dromerig.

WIE HET WIST, MOCHT HET ZEGGEN

(dorstige reportage in mineur)

HET WAS gewoon een obsessie geworden: „WAAROM zingt men nu toch in de mandikamer?” Wie weet een antwoord op deze klemmende vraag?

Het troepencommando aan de Serdangweg was volkomen van de kook, en ook van de posten kwamen onrustbarende berichten.

De M.G.D. liep ettelijke mandikamers af om aldaar opgehangen hygro- en thermometers te controleren, kwam daarbij echter in conflict met Inlichtingendienst, die daar ter plaatse vloeren opbrak, en verscholen microfoons ophing.

Beide instanties sloegen evenwel spijkers met koppen, besloten schouder aan schouder samen te werken, stelden een voorbereidende, een uitvoerende en een controlerende commissie in, en gingen toen naar Tip Top, want ze hadden dorst.

Een typiste vertelde fluisterend zodat iedereen het horen kon, dat het iets te maken had, met punt 6 uit de Cease-fire overeenkomst, doch het: „och, dat ik daar niet eer aan gedacht heb”, van de samengegroepte menigte, klonk niet recht uit het hart, en bovendien hadden ze allemaal dorst.

Bij ons bezoek in het Hospitaal aan de Boolweg, bleek zich daar de mening gevestigd te hebben, dat een en ander voortspoot uit een nog onbekend latent soort kolder (goedaardig), slechts omtrent de geneeswijze zweefden de meningen nog tussen kin-, en penicil-ine. En zelfs generaal Scholten trok bedachtzaam aan zijn pijp.....

Ter redactie KLEWANG evenwel heerste een opgeruimde gezelligheid want van alle wijsgerige fronten graaiden we de primeur weg, en zetten er dan leuk onze naam onder. De geestelijke vader van het zingende-mandikamer-verhaaltje, was zo overtuigd van zijn overwinning, dat hij de fles oude klare alvast maar voor zich op tafel gezet had.

En telkenmale keken we verheerlijkt naar de fles vol gouden zonnesschijn, die daar als een bron van inspiratie en symboliek kaarsrecht in de houding stond tussen hoopjes R.T.C.-besluiten. Toen kwam de klap.

Een oplossing, die als een bulldozer alle bestaande oplossingen wegvaagde. Het was een ramp.

„Jenever is pijn”, zei de eindredacteur, en er gleed een smartelijke schaduw over zijn (altijd) dorstig gezicht.

„Geef me eens een woordenboek”, mompelde redacteur binnenland.

„Kunnen we niet zeggen, dat die beloning maar een grapje was”, opperde redacteur buitenland.

„Tidah boleh”, zei de Maleise KLEWANG. „Kunnen we niet een fles tapijenever geven, en zelf.....”, opperde redacteur pijnlijke zaken.

„Of dat de oplossing te laat binnenkwam?”, zei reporter stad, die altijd en overal te laat komt.

„Wat een klassikus”, bewonderde het knechtje.....

„Als u er wat geld in wilt steken, geloof ik wel dat er een redelijke kans...” begon Juridische zaken.

Toen kwam de generaal binnen, die de beloning had uitgelooft.

„En, jongeman?” vroeg deze.

„Een prachtige oplossing”, riepen we in koor, „leuk he, dat het nu niet eens iemand van de redactie zelf is, echt gezellig”.

Even keken we nog naar de fles vol gouden zonneschijn. Maar die stak zijn buik naar voren, om nog meer nadruk te leggen op zijn magische naam: Lucas Bols, zeer oude genever.

We mompelden een lelijk woord, want we hadden allemaal dorst.

De eerste prijs, „de” fles ging naar de schrijver van „Kans op tropenkolder” soldaat J. Mermans van de 2e comp. van 5-11 R.I.

De winnaar wordt dus één dezer dagen op het redactie-bureau van de „KLEWANG” verwacht.

CANDIDATEN VOOR MINISTER VAN DEFENSIE.

In een bijeenkomst van Indonesische militairen van het KNIL te Batavia, heeft de vergadering aan het nationaal comité van voorbereiding laten weten, dat zij de generaal-majoor van het KNIL, sultan Hamid II, voorstelt als minister van defensie in de R.I.S., en kolonel van het KNIL, Santoso, als legercommandant, aldus meldt de „Javabode”.

IN DE A.M.V.J.

Exclusief onderhoud met Sinterklaas van bijzondere correspondent

Veel militairen in chique dresses, in goede pakken en in minder goede. Veel burgers en een heleboel dames in avondtoiletten. Een versierde zaal. Men loopt met opgeheven hoofd, en in het bewustzijn dat gespierde spierbalders zich onder de bronzen huid spannen, met stoelen. Een volle zaal. En wat eenzaam een bijzondere correspondent, zoals dat heet, stroop drinkend op eigen kosten. 3 December en Sinterklaasavond-metbal in die drukke, tevens versierde zaal van de A.M.V.J. in Medan. Er is beloofd dat de heilige man zelf zal komen. Vele linkerboezems en rechterkamers van het hart kloppen bons-bons, waarvoor laat zich niet gemakkelijk raden. Codero's band syncopiseert alvast in afwachting van de heilige.

Met drie, vier Pietermannen kwam de Sint. Statig, steunend, (op zijn staf) schrijdend door de zaal naar zijn troon, een erfstuk van de AMVJ uit de laat-gothische tijd.

De pietermannen hadden het druk: zij zorgden er voor dat de attracties bij het bal slaagden.

Een beetje angstig zijn we op het toneel geklommen. Een interview met zo'n groot man komt niet alledag voor. De Sint was zeer voorkomend.

„Ben nog net op tijd in Medan,” zei de heilige en hij boog zich naar ons, „weet je, jongeman, dat T.N.I.-gebied wordt als maar groter. Ik was bang te laat te komen, maar ik zie dat ik mijn kinderkens nog kan begroeten.”

De kinderkens beneden, draaiden om hun diverse denkbeeldige assen. Wij waren sprakeloos en wisten niet zo gauw wat te vragen.

„Hoe denkt u over de politieke toestand,” brachten wij het er uit. Zoiets vraag je aan elke beroemdheid, al zijn er vele.

Het antwoord was ietwat verbijsterend. „Ik vind de toestand net zo drukkend als mijn mijter,” zei de Oud Gebogen Man na enig nadenken.

„Is die zwaar?” informeerden wij slim.

„'t Is hoe je het maar voelt,” filosofeerde de Sint.

„Heeft u het ook zo warm?” vroegen we vol medeleven.

„Nou, maar het komt ook door de moeilijkheden.

Het kriebelt zo onder mijn neus en ik moet straks sommige kindertjes straffen, want ze hebben me verleden jaar beloofd dat ze meer stroop zouden drinken en niet van dat rare spul; als ze denken dat ik niet besta, zullen ze het straks weten. Ik heb terslotte een boel Pietermannen, een staf en eens tellen..... een, twee armen!”

Terwijl een Pieterman een glas bier voor de Sint hield en de goed-heilig man met een rietje het bier opdronk, hadden wij de volgende vraag geformuleerd gekregen.

„De mensen houden tegenwoordig veel van cijfers, kunt u zeggen hoeveel uw mijter u heeft gekost?”

„Mij niets”, zei de Sint minzaam, „maar een ander 156 ballen.”

„Wij willen u niet van uw drukke werkzaamheden afhouden. Wij groeten u nederig”, zeiden we beleefd. Langzaam daalden we de trappen af, deemoedig aangestaard door velen in de zaal. Er straalde zeker een beetje heiligheid van ons af.

In een hoekje staarden we nog vol ontzag naar de Sint, die plechtig op z'n troon niets zat te doen. Zo'n buitengewoon interview was zeldzaam, zeer zeldzaam, wij zouden maar rap ter redactie-kantore snellen om de interessante copy aan de nacht-redactie van de Klewang te geven opdat een ieder bij de volgende editie zou weten, hoe en wat de Sint uit Spanje dacht.

In onze hoek peinsde een militair hardop. Had hij niet moeten doen, want hij verstoorde veel van het aureool van de Sint.

„Als dat Chris van Oss is, mag ik een baard krijgen”, zei hij, wijzend op de oude baardige man op de troon.

Hij had niets moeten zeggen. Hij kreeg een baard. Plotseling. Zijn stoppels groeiden uit en werden lange zilverwitte haren tot aan zijn middel.

Hij keek er met ontzetting naar en wij met leedvermaak. 't Was z'n eigen schuld. Zo straft Sinterklaas stoute kinders. Wij hielden verheugd naar de nacht-redactie.

Radio Medan brengt:

in de week van 11 t/m 17 December, op de 41,61 en de 60,85 meter band.

Charlie Spivak, Leo Deisman en Freddie Gardner; 19.30 symphonie orkest; 20.00 causerie: „wist u dat?”, verzorgd door de sociale dienst; 20.15 „swing-session”, overbekend; 20.45 met een supplement: „the Andrew sisters”; 21.30 melodieën uit vervlogen jaren; 22.00 als de avond valt.

Dinsdag 13 December: 07.30 John Steggerda; 12.00 Harry Bluestone's 35 AAF orkest; 13.00 opera's en duetten; 13.40 Pierre Palla, Cor Steyn en Frans van Schaik; 19.30 Zigeunerorkesten; 20.00 boekbespreking van Bibliophiel; 20.45 xylofoon klanken; 21.15 calling all stars; 22.00 étude symphonique, op. 13 van Schumann.

Woensdag 14 December: 07.30 Lucienne Boyer en Rina Ketty; 12.00 een werk van Debussy en een van

d'Erlanger; 12.40 Amerikaanse volks- en cowboyliedjes; 13.00 Sky-rockets o.l.v. Paul Fenhoulet; 20.00 de componist van de week; 20.30 muziek van het witte doek; 21.15 „Sumatra serenade”, voor Engelse horende oren van mr. John McLeod; 22.30 „the blue stars” krakelen in studio II.

Donderdag 15 December: 07.30 Glenn Miller speelt melodieën uit de films: „orchestra wives”, „sun valley serenade”, en „stars on eyes”; 12.00 in 12 minuten de wereld rond; 13.00 „waltztime” een half uur in driekwartsmaat; 13.40 songs by Tony Martin and Robert Wilson; 19.30 aanvang van het speciale programma voor de strijdkrachten; 20.15 hersengymnastiek-wedstrijd; 20.45 Lionel Hampton's orchestra; 21.15 „vraag en aanbod” onder redactie van El-

ly Ivens; 22.00 't „coca-cola ensemble” heeft wat in petto.

Vrijdag 16 December: 07.30 walsen voor langslapers; 12.00 „Honky Tonk parade”; 13.00 populair voor-middagconcert; 19.00 tante Hill verzorgt het kinder-halfuurtje voor iedereen; 19.30 Hawaiian muziek; 20.00 de eerste acte uit de opera Carmen van Bizet; 21.15 Marieff betreedt studio II; 20.00 maar Count Basie en Artie Shaw tot besluit.

Zaterdag 17 December: 07.00 orkesten parade; 12.00 „van hier en daar, van alles wat”; 12.40 „raaskolder”, we luisteren naar Spike Jones and his City Slickers, Phil Harris en Dan Kaye met de Andrew zussies; 13.00 telefonisch verzoekplaten kolder geheten: „vraagt u maar, 1135 staat klaar”; „19.30 disco nieuws; 20.15 „de beenderen van de vloer”; 21.15 „negen heit de klok”; 22.00 „weekend serenade”.

Zondag 11 December: 07.10 Zondagmorgen zonder enige zorgen; 07.40 Franse en Engelse liedjes; 08.00 programma parade; 08.30 Zondagochtendconcert; 09.15 religieuze muziek; 09.30 kerkdienst; 10.45 sluiting.

12.00 nieuwsberichten; 12.15 gezamenlijk programma; 13.00 Metro-pole-orkest met Dolfje van der Linden; 13.40 Sneeuwuitje en de zeu- van dwergen uit Walt Disney's tekenfilm; 14.00 sluiting.

19.30 bel, bel.: Hot club de France, radio rythme club sextet, Dizzie Gillespie sextet en andere machtige sextetten; 20.00 een woord van hart tot hart; 20.15 relay PCJ: voetbalwedstrijd Nederland — Denemarken vanuit Amsterdam; 22.30 sluiting.

Maandag 12 December: 07.00 het goede begin van de nieuwe week; 12.40 musette orkesten; 13.00 viool-recital; 13.40 de orkesten van

ONDANKS DE REGEN ZEER GESLAAGD...

HET TERRITORIAAL ATHLETIEK-TOURNOOI

Het Territoriaal Athletiek Tournooi dat op 25, 26 en 27 November te Medan werd gehouden, is een groot succes geworden. Dit succes wordt bovendien nog geaccentueerd door het feit dat de wedstrijden welke waren vastgesteld voor de eerste dag van het tournooi, letterlijk en figuurlijk in het water zijn gevallen. De MLO zat hierdoor aanvankelijk met de handen in het, overigens door de regen, nat geworden haar, maar deze vochtige omstandigheid heeft geen beletsel kunnen zijn een geheel nieuw wedstrijd schema samen te stellen, zodat het mogelijk was de wedstrijden in twee in plaats van in drie dagen af te werken.

In zijn radiopraatje van Zondag 28 November j.l. gaf de terr. sportofficier de kapitein B. de Lange een gedetailleerd overzicht van de wedstrijden. De kapitein begon met zijn dank uit te spreken aan die instanties en personen, die bij de organisatie van het tournooi hadden medegewerkt en aan hen die bij het oplossen van technische problemen, als bijv. de huisvesting, de helpende hand hadden geboden. In het bijzonder dankte hij de Terr. tvs. TrpC. generaal-majoor P. Scholten voor zijn bereidwilligheid aan het einde van de wedstrijden de prijzen aan de winnaars uit te reiken. Gaarne staan wij op deze pagina enige ruimte af voor het gedetailleerde overzicht van de kapitein de Lange.

Over het algemeen genomen, om met de deur in huis te vallen, kan worden gezegd, dat de uitslagen en resultaten van de wedstrijden gehouden bij het Territoriaal Athletiek Tournooi gunstig zijn te noemen.

Speciaal de kleine, maar uitstekende, ploeg van 5-10 mag in dit verband genoemd worden. Niet minder dan 5 eerste, 3 tweede en 2 derde prijzen wisten de mannen van dit onderdeel mee naar hun „tempat” te slepen. Een worp van kapitein Slootman bij het kogelstoten van 12,24 m leverde een eerste prijs op, evenals de tijden van 2 min 13,4 sec en 56,4 sec op de 800 en op de 400 m. door Kaspers. Een tijd van 11,7 op de 100 m door Henneman bleek eveneens de snelste te zijn, de estafette ploeg ging met 1 min. 43 sec met de overwinning strijken. Een uitstekende speerworp van Laarhoven van 44,81 en een discusworp van Slootman, 34,21 m, zijn eveneens zeer gunstige resultaten, waarmee deze knapen behoorlijk voor de dag kunnen komen.

Ook de ML boekte uitstekende resultaten. Bij het hoogspringen gingen Wulff en Gagliardi met 1,63 met de eerste plaatsen strijken, terwijl Ransdorp op de 800 m als uitstekende tweede eindigde in de tijd van 2 min 13,6 sec.

Op het nummer discuswerpen verwierf 5-11 R.I. zich een eerste prijs door een worp van 34,27 m door Gerards, terwijl de estafette ploeg de derde plaats behaalde evenals de deelnemers aan het hoogspringen en kogelstoten.

Op de 3000 m. was het 424e R.I. heer en

meester. De eerste en tweede prijs werd als trofee mee naar Baligé genomen. De tijden waren respectievelijk: 10 min. 10 sec. en 10 min. 13 sec.

De 33-ste AAT verkreeg een eerste prijs bij het verspringen door Peters, 5,67 m, terwijl zijn naamgenoot door een worp van 42,81 m. de derde plaats bij het speerwerpen innam.

Een uitstekende prestatie leverde de lt. den Hamer, die bij het speerwerpen de eerste plaats innam met een worp van 46,40 m.

Gezien de geringe gelegenheid die de luitenant heeft om te trainen mag dit wel een bijzondere prestatie worden genoemd.

Voorts valt de steeds beter worden prestaties van onze sportbroeder van de Bosch te memoreren, die bij het kogelstoten een afstand bereikt van 11,48 m. Kortgeleden kwam hij nog niet over de 11 m grens. Zijn contact met kapitein Slootman is dus niet zonder succes gebleken.

De atleet Jager van het Mil. Hosp. behaalde met een goede sprong een uitstekende derde plaats op het nummer verspringen, terwijl zijn onderdeelsgenoot Seggelink in een uitstekende race op de 100 m. in de tijd van 11,9 sec de tweede plaats behaalde. Indien hij zorgt een wat snellere start te krijgen zal zijn tijd zeker nog sneller worden.

Zeer leerzaam was ten slotte de tactiek die de atleten van 5-10 R.I. toepasten op de 800 m. Kaspers werd in de eerste ronde flink getrokken door een minder snelle ploeggenoot, zodat zijn hoge tempo voor de tegenstanders na de 500 m. te hoog lag. Onbedreigd behaalde hij daarvoor de overwinning.

Nieuws van het Nederlands Elftal

Een zeer matige wedstrijd, waarin geen nieuwe ontdekkingen werden gedaan, speelde het voorlopige Nederlandse elftal tegen de Zweedse ploeg Djurgården. Vooral de Nederlandse voorhoede stelde teleur en hun korte spel was een kolfje naar de hand van de Zweedse verdediging. In de laatste tien minuten werden de beide wederzijdse doelpunten gescoord, zodat de wedstrijd, die door ruim 35.000 toeschouwers werd bijgewoond, met een 1-1 gelijk spel eindigde.

Het Nederlandse elftal dat Zondag 11 December a.s. te Amsterdam tegen Denemarken in het veld zal treden is, naar wij vernemen, als volgt samengesteld:

Doel: Kraak; **achter:** Everse, van der Sluys; **midden:** van Schijndel, Terlouw en de Vroet; **voor:** Lenstra, Schaap, Roosenburg, Timmermans en Clavan.

De sport bij het driejarig bestaan van de M.L.

Natuurlijk kon en mocht het sportieve element bij het driejarig bestaan van de Militaire Luchtvaart te Medan niet ontbreken. En — de sport ontbrak er dan ook niet.

Op Zaterdag 26 November j.l. vond des middags een ontmoeting plaats tussen de hockeyers, de Zondag daarop — het sportieve element kon blijkbaar niet op die dag, getuige de zeer geslaagde „bombing the spot” door de charmante ML dames —, had een gecostumeerde voetbalwedstrijd plaats, het ML-voetbal team tegen een gecombineerd burger-team.

De hockey-ontmoeting stond in twee opzichten in het teken der feestelijkheden, althans voor de lts P. Verspoor en Stuut, die binnenkort naar Nederland vertrekken en hun laatste wedstrijd te Medan speelden.

De beide elftallen — het Militaire team en een combinatie van burgers — waren aan elkaar gewaagd. Wel waren de militairen in de eerste helft van de wedstrijd iets sterker, doch de tweede helft ging goed gelijk op.

Reeds na vijf minuten spelen wist de lt. Paul Verspoor uit een strafcorner het eerste doelpunt te scoren, spoedig gevolgd door een tweede van de lt. Admiraal. De burgers zetten nu alles in het werk om de achterstand te verkleinen en na enige tijd werd dit streven met succes bekroond. Uit een zeer fraai schot van de linksbuiten van hun team ontstond hun eerste en tevens laatste doelpunt.

Zo zij lezer, niet in de gelegenheid was om de gecostumeerde voetbalmatch op het ML veld te aanschouwen op Zondag 27 November, dan heeft u iets gemist. U heeft niet kunnen zien hoe sgt. v.d. Bilt als een stevige Hollandse deern in onderjurk over het veld hobbelde. U waart geen getuige van de wonderschone danspassen van lt. Holthuis, die als een prima-ballerina achter het leer aanzweefde, om nog maar te zwijgen van lt. Stuut, die als een volmaakt rechter, gewapend met hamer en scheepsroeper „het tribunaal voor bijzondere rechtspleging” vormde en zelfs een strafschoep tegen het rumoerige publiek liet nemen, door de baby van de ploeg.

De verhalen als zou Hitler thans in Rusland, Argentinië of Zwitserland verblijf houden, bleken eens te meer ongegrond te zijn. Met eigen ogen aanschouwden wij de grote „Führer”, die zich niet te hoog voelde met een baboe aan de scharrel te gaan. De rechter stak hier echter een stokje voor en gaf een strafschoep wegens „overspel”.

De aandacht van het publiek werd dusdanig door de „acteurs” in beslag genomen, dat zij in de eerste minuten van de

na de verkleedpartij gespeelde, voorwedstrijd ML—burger-combinatie weinig belangstelling toonde. Dra werd de aandacht echter op het spel gericht, doordat het ML elftal in zeer hoog tempo begonnen, spoedig een doelpunt wist te scoren. Nog geen tien minuten daarna werd een tweede doelpunt gescoord, doch reeds begon het burger team zich te herstellen van deze „Blitz”. Een fraai onhoudbaar schot zag de uitstekende ML-keeper dan ook nog voor de rust inging in het net verdwijnen.

Na de rust gooide de ML er evenwel nog een klein schepje boven op en hoewel het spel weinig fraai was, vergoedde het aantal doelpunten, dat de ML nog wist te scoren veel. Met 5-1 werd ook deze wedstrijd gewonnen, waarmede een geslaagde sportieve viering van het driejarig bestaan van de ML te Medan werd besloten.

Tafeltennis-tournooi

Op 20 en 21 Dec. a.s. zal in de A.M.V.J. alhier een tafeltennis-tournooi worden gehouden, waaraan iedere militair kan deelnemen.

Ingeschreven kan worden voor de nummers enkel- en dubbelspel. Inschrijfgeld bedraagt f 0,50 per persoon per nummer.

De spelers zullen volgens sterkte worden ingedeeld in een A-en B-tournooi en worden verdeeld in pools van 3. De winnaars hiervan wederom in pools van 3 enz. tot de 2 finalisten bekend zijn, die dan uiteindelijk in de finale elkaar zullen bekampen.

De wedstrijden vangen elke dag aan om 18.00 uur.

Er zullen 2 prijzen voor elk tournooi worden beschikbaar gesteld.

De inschrijving sluit op 15 Dec. om 13.00 uur en moet gericht worden aan: Kantoor M.L.O. Bentengweg 5.

Terr.Volleybal-tournooi

Van 4 t/m 8 Jan. 1950 zal op het Benteng-terrein alhier een Terr. Volleybal-tournooi worden georganiseerd, waaraan door ieder onderdeel met ten hoogste 2 teams kan worden deelgenomen. De ploegen zullen evenals bij het hierneven genoemde tafeltennis tournooi worden verdeeld in pools van 3.

Inschrijfgeld bedraagt f 2.— per ploeg. De inschrijving sluit op 31 Dec. om 12.00 uur en moet eveneens gericht worden aan:

Kantoor M.L.O. Bentengweg 5.

Er zullen 2 prijzen worden beschikbaar gesteld.

De wedstrijden vangen elke dag aan om 16.00 uur.

Er wordt gespeeld volgens de volleyball reglementen, die tijdens de afgelopen sportzeskamp zijn uitgeschreven.

Sport - flitsen

Volgende maand worden de Nederlandse ski-kampioenschappen in de Franse wintersportplaats Valdisère, een plaatsje in de Haute Savole op een hoogte van 1850 m., gehouden. De wedstrijden vangen aan op 21 Januari, en worden de volgende dag voortgezet. Gelijk met de Nederlandse kampioenschappen worden de Nederlandse inter-academiale kampioenschappen aldaar gehouden.

De te Tilburg gespeelde wedstrijd om de West Europa Cup, ijshockey, tussen Tilburg en Lions de Paris, is in een 4-3 overwinning voor de Nederlanders geëindigd. De tussenstanden waren 0-2, 1-1, en 2-1.

Wandelmars

De wandelmars over een afstand van 30 km. waaraan door militairen en burgers in ploegverband of als individueel kan worden deelgenomen, zal op 26 Dec. (2e kerstdag) om 6.30 uur des morgens vanaf de A.M.V.J. plaatsvinden. De inschrijving sluit op 20 Dec. a.s. en moet gericht worden aan: Kantoor M.L.O. Bentengweg 5 te Medan.

Inschrijvingskosten bedragen voor: militair (individueel) f 0,50; burger (individueel) f 1.—; militair (groepen) f 0,25 p.p.; burger (groepen) f 0,50 p.p.